

РЕШЕНИЕ

№ 293

гр. Плевен, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: РА.ца Анг. Маринска Ангелова

при участието на секретаря КА.на В. Димитрова
като разгледа докладваното от РА.ца Анг. Маринска Ангелова Гражданско
дело № 20234430104381 по описа за 2023 година

**Искове с правно основание чл.422, вр.чл.415, ал.1 от ГПК, вр. чл.
150, ал.1, в чл. 153, ал.1 от ЗЕ, вр.чл.79, ал.1 и чл. 86, ал.1 от ЗЗД.**

Пред ПлРС е депозирана искова молба от „ТОПЛОФИКАЦИЯ
ПЛЕВЕН“ Ад, чрез юрк. С.С., против И. А. М. и М. А. М., с която са
предявени искове с правно основание чл. 422, ал.1, вр. чл. 415, ал.1 от ГПК,
вр. чл. 150, ал.1, вр. чл. 153, ал.1 от ЗЕ, вр. чл.79, ал.1 и чл. 86, ал.1 от ЗЗД, за
признаване за установено, че ответниците дължат солидарно сумата от
449,19лв.- главница, съставляваща потребена и незаплатена топлинна енергия
за периода 01.11.2020-31.12.2022г. и сумата от 55,46лв.- лихва за забава, за
периода 05.01.2021-03.02.2023г., ведно със законната лихва върху главниците,
считано от датата на депозиране на заявлението по чл. 410 от ГПК. Твърди се,
че въз основа на заявление по чл. 410 от ГПК, е издадена заповед за
изпълнение по ч.гр.д.№994/2023г. по описа на ПлРС. Твърди се, че
ответниците са собственици/ползватели на топлоснабден имот- апартамент,
на адрес ***, с аб.***. Твърди се, че ответниците са клиенти на топлинна
енергия за битови нужди, по смисъла на чл.153, ал.1 от ЗЕ, и са ползВА.
предоставената ТЕ, като не са погасени задълженията за това. Твърди се, че
на основание чл. 150 от ЗЕ, продажбата на ТЕ се извършва по публично
оповестени Общи условия, които имат силата на договор, без да е необходими

изрично писмено приемане. Твърди се, че Общите условия са публикувани във в-к „Нощен труд“, от дата 13/14.12.2007г и във в-к „Посоки“, бр. 239/13.12.2007г. Твърди се, че от страна на ищеца, ежесечно са издавани фактури, задължението по които не е плащано от ответника. Твърди се, че абонатите са длъжни да заплащат потребената от тях ТЕ, в 30- дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, като при неизпълнение държат лихва за забава. Твърди се, че от страна на ищеца, ежесечно са издавани фактури, задължението по които не е плащано от ответника. Твърди се, че задължението на ответника, за процесния период, за главница, по пера е следното: сума за отопление с ИРУ, в размер на 0,00лв; сума за отопление без ИРУ, в размер на 200,96лв; сума за ТЕ, отдадена от сградна инсталация в размер 235,63лв, сума за БГВ, в размер на 0,00лв., услуга дялово разпределение в размер на 12,60лв; корекции 0,00лв. Твърди се, че в имота има 0 бр водомери, 0 броя уреди; н.а.це е щранг- лира в банята. Твърди се, че до завеждане на ИМ, от страна на ответника няма плащания за потребената ТЕ. Претендират се разноси. Представят се писмени доказателства.

По делото, в срока по чл. 131 от ГПК, от страна на назначеният от съда особен представител на ответниците- адв. Ю. С., е депозиран писмен отговор, с който се изразява становище за недопустимост на предявените искове, като се твърди, че ИМ не отговаря за изискванията по чл. 127, ал.1, т.4 и т5 от ГПК и не са изложени съответни фактически твърдения от ищца. Евентуално се изразява становище за неоснователност на исковете, като се оспорват по основание и размер. Посочва се, че не се установява как е формирана главницата по иска- отделните компоненти на консумираната ТЕ. Посочва се, че не се установява, че ответниците имат качеството на клиенти на ТЕ за процесния период, както и че са ползвА. топлинна енергия, респ. реално доставеното количество ТЕ. Посочва се, че не се установява, че ОУ са влезли в сила. Посочва се също, че не се установява по какви цени е формирана главницата; оспорва се представеното извлечение от сметка.

Съдът, като съобрази становищата на страните, на основание събраните по делото доказателства и закона, намира за установено следното:

Безспорно по делото се установява, че въз основа на заявление по чл.410 от ГПК, е издадена заповед за изпълнение №535/22.02.2023г по ч. гр.д. №994/2023г. по описа на ПлРС, връчена на длъжниците по реда на чл. 47, ал.5

от ГПК. В указаният едномесечен срок е предявен настоящия установителен иск.

По делото се установява също, че отв. И. А. М. и М. А. М., са съпрузи, граждански брак сключен на 07.04.1974г. в гр. Плевен.

Съдът намира за установен по делото факта, съобразно представените с ИМ писмени доказателства- нот. актове за учредяване на договорна ипотека и молби за вписване на възбрани, че ответниците И. А. М. и М. А. М., имат качеството на съсобственици на процесния недвижим имот, находящ се адрес ***,. От съдържанието на същите се установява, че процесния имот е придобит от ответниците по време на брака.

По делото се установява също, че за процесния имот е открита партида, с аб. ***, като за доставяната до същия ТЕ, ежесечно са издавани фактури-приложени към ИМ. Установява се също, видно от приложената справка, изготвена от ищеца, че за имота на ответниците е начислена сума за отопление с ИРУ, в размер на 0,00лв; сума за отопление без ИРУ, в размер на 200,96лв; сума за ТЕ, отдадена от сградна инсталация в размер 235,63лв, сума за БГВ, в размер на 0,00лв., услуга дялово разпределение в размер на 12,60лв; корекции 0,00лв. съобразно справката, в имота има 0 бр водомери и 0 бр. уреди, като е наА.це щранг- лира в банята; сумата за ТЕ, отдадена от сградната инсталация е начислена въз основа на действителен обем на жилището- 181,14 куб. м.

По делото се установява също и факта на сключването на договор №119/01.10.2002г, между ТЕХЕМ СЪРВИСИС ЕООД и Етажна собственост ***, за извършване на индивидуално измерване на потребената ТЕ и вътрешно разпределение на уредите за отопление и топла вода и издаването на индивидуални сметки. По делото, от страна на ТЕХЕМ СЪРВИСИС ЕООД, изискани по реда на чл. 192, ал.1 от ГПК, е представена справка за отчетената потребена ТЕ в имота на ответниците, за периода 01.04.2020-31.01.2022г. и начислените суми.

По делото се установява също и факта на публично оповестяване на общите условия, чрез публикуването им във в-к "Посоки" и във в-к „Труд“.

По делото е изслушана и приета ССЕ, от заключението по която се установява следното: размерът на главницата, съставлява потребена топлинна енергия, за аб. ***, за процесния период 01.11.2020-31.12.2022г. е общо

4449,19лв, която: сума за отопление без ИРУ, в размер на 200,96лв; сума за ТЕ, отдадена от сградна инсталация в размер 235,63лв и за услуга дялово разпределение в размер на 12,60лв ВЛ е установило, че няма начислени други суми. ВЛ е установило също, че ТЕ, отдадена от сградната инсталация за имота, е начислена въз основа на обем на процесния имот, по проект, в размер на 181,14 куб.м. ВЛ е установило, че в имота не са нА.чни водомер и измервателни уреди; няма ползване на топла вода; нА.це е щранг- лира. Лихвата за забава върху главницата , за претендираният период 05.01.2021-03.02.2023г., е в размер на 55,46лв. ВЛ е установило също, че плащания не са извършвани. В с.з. ВЛ посочва, че издадените фактури съответстват на изчисленията.

По делото е изслушана и приета СТЕ, от заключението по която се установява следното: имотът на ответника се намира в топлофицирана сграда, присъединена към топлопреносната мрежа, чрез абонатна станция; отопляем обем на сградата- 3991,52 куб.м.; отопляем обем на имота на ответника- 181,14 куб.м. ВЛ е установило, че в имота не се ползва ТЕ от отоплителни тела, нА.це е щранг- лира в банята. ВЛ е установило, че до имота на ответника е доставяна ТЕ за процесния период, тъй като аб. станция е работила. ВЛ е установило, че разпределението на ТЕ за процесния имот, е извършено в съответствие с действащата нормативна уредба- Методика за разпределението на ТЕ в сгради ЕС. ВЛ е установило, че начислените суми са отразени коректно в индивидуалния мейлинг за всеки месец от процесния период, и са в съответствие с Наредба №Е-РД-04-1/12.03.2020г. за топроснабдяването. ВЛ е посочило, че разлики в изчислението на ФДР не са констатирани. Отделните компоненти на месечната сметка на ответника /дадени от ВЛ в табличен вид/ са два: ТЕ, отдадена от сградна инсталация и ТЕ за отопление, без ИРУ- от щранг лира в банята. ВЛ е посочил също, че отчитането на общата ТЕ в абонатната станция се извършва посредством търговски уред- топломер, който е преминал през изискващите се проверки. ВЛ е посочило също, че монтажът на уреда е извършен съгласно изискванията на производителя. В с.з., при изслушване на ВЛ същото посочва, че компонентите на индивидуалната сметка- посочени по– горе, са пресметнати от ВЛ отделно и е установено, че напълно съвпадат с дяловете, пресметнати от фирмата за дялово разпределение. Посочва също, че топломерът в аб. станция надлежно е премила държавни проверки, като уред

за търговско мерене; посочва, че за процесния период, е налице протокол за проверка от 2020г и протокол за проверка от 2022г.

При така установено от фактическа страна, съдът намира за установено от правна страна следното:

Съобразно нормата на чл.153, ал.1 от ЗЕ, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда- етажна собственост, присъединени към абонатна станция, или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на ТЕ, длъжни са да монтират средства за дялово разпределение по смисъла на чл.140, ал.1, т.2 от ЗЕ- индивидуални разпределители, съответстващи на действащите в страната стандарти, или индивидуални топломери, и да заплащат цена за ТЕ, при условията и реда, определени по наредба по чл.36, ал.3 от ЗЕ. В случая облигационната връзка между страните е възникнала въз основа на самият Закон за енергетиката, с оглед на нормата на чл.150, ал.1 от ЗЕ, съобразно която, продажбата на ТЕ за битови нужди, се осъществява по публично оповестени Общи условия, без да е необходимо изрично писмено приемане от страна на клиентите. Както бе посочено по- горе, по делото безспорно се установи публичното оповестяване на Общите условия, чрез тяхното публикуване.

Съдът приема за установен и факта, че отв. И. А. М. и М. А. М., имат качеството на съсобственици на имота, придобит от същите при условията на СИО. Съобразно ТР №2/25.05.2017г. на ОСГК на ВКС, доставката на топлинна енергия в сгради- етажна собственост, е колективна услуга, която ползва всички собственици на обекти в такава сграда и че не е необходимо подписване на индивидуален писмен договор с доставчика на топлинна енергия, за да възникне между тях облигационна връзка. Съобразно цитираното ТР, отношенията, възникващи при доставяне на топлинна енергия за битови нужди в сграда – етажна собственост, се прилагат разпоредбите на Закона за енергетиката, които не противоречат на разпоредбата на чл.62 във връзка с §1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на потребителите. Съобразно нормата на чл.145 от ЗЕ, ползвателя на ТЕ, за имот в сграда- етажна собственост, присъединена към една абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, дължи плащане и на ТЕ, отдадена от сградната инсталация, която се разпределя между всички клиенти пропорционално на отопляемия обем на отделните имоти /чл.145, ал.3 от ЗЕ/.

Съобразно нормата на §1.т.1 от ДР на ЗЕ, „Абонатна станция“ е уредба, чрез която се осъществява подаване, измерване, преобразуване и регулиране на параметрите на топлинната енергия от топлопреносната мрежа към клиентите. Съдът приема също, че възражението на особените представители на двамата ответника, за нарушение на нормата на чл. 139б от ЗЕ, за неоснователно. Съобразно цитираната норма, клиентите в сграда - етажна собственост, избират лице, регистрирано по реда на чл. 139а, за извършване на услугата дялово разпределение, а на основание чл. 139в от ЗЕ, когато топлопреносното предприятие или доставчикът на топлинна енергия не са регистрирани по реда на чл. 139а, те сключват писмен договор за извършване на услугата дялово разпределение с лицето, избрано от клиентите по реда на чл. 139б. В случая, както бе посочено по-горе, като установено от фактическа страна, е налице възлагане на дейността, по смисъла на чл. 139, ал.2 от ЗЕ, по силата на сключен договор между ЕС на адрес *** с топлинния счетоводител ТЕХЕМ СЪРВИСИС ЕООД, който безспорно е вписан в публичния регистър.

Съдът приема също, съобразно събраните и обсъдени по-горе писмени доказателства и заключението по изслушаната СТЕ, че до имота на ответниците е налице реално доставяне на ТЕ, за процесния период. По делото няма събрани доказателства за плащане на дължимата сума. Съобразно чл.31, ал.1 от Общите условия, клиентите на ТЕ, са длъжни да заплащат месечните си дължими суми, в 30 дневен срок от изтичане на периода, за който се отнасят, като при неизпълнение се дължи обезщетение, в размер на законната лихва, считано от деня на забавата до деня на постъпване на дължимата сума.

На основание гореизложеното, съдът намира, че предявените установителни иски са изцяло основателни, ответниците - като съсобственици, в режим на СИО на топлоснабдения имот, на адрес ***, с аб.***, дължат плащане на потребената ТЕ, поради което същите следва да бъдат уважени. Съдът приема, с оглед факта, че имотът съставлява СИО, че по чл. 32, ал.2 от СК, съпрузите отговарят солидарно. Следва да бъде признато за установено спрямо ответниците, че дължат на ищеца солидарно, сумата от 449,19лв.- главница, съставляваща потребена и незаплатена топлинна енергия за периода 01.11.2020-31.12.2022г., за имот с аб. *** и сумата от 55,46лв.- лихва за забава, за периода 05.01.2021-03.02.2023г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението по чл. 410 от ГПК- 22.02.2023г., до окончателното ѝ изплащане, за които суми е

издадена заповед за изпълнение №535/22.02.2023г по ч. гр.д.№994/2023г. по описа на ПЛРС.

С оглед изхода на делото, следва ответниците да понесат и сторените от ищеца разноси, по представеният списък по чл. 80 от ГПК- в размер на 1055лв.- в настоящето производство и в размер на 75лв. /или в размер на 37,50лв.- за всеки/ - в заповедното производство.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.422, вр.чл.415, ал.1 от ГПК, вр. чл.79, ал.1 от ЗЗД, вр. чл. 150 от ЗЕ и чл. 86, ал.1 от ЗЗД, **ЧЕ** И. А. М., ЕГН*****, с постоянен адрес ***, ***, и М. А. М., ЕГН*****, с постоянен адрес ***, ***, **ДЪЛЖАТ СОЛИДАРНО НА „ТОПЛОФИКАЦИЯ– ПЛЕВЕН” ЕАД**, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.Плевен, Източна индустриална зона, №128, представлявано от Й.В.- изп. директор, **сумата от 449,19лв.- главница**, съставляваща потребена и незаплатена топлинна енергия за периода 01.11.2020-31.12.2022г. , за имот с аб. *** **и сумата от 55,46лв.- лихва за забава**, за периода 05.01.2021-03.02.2023г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението по чл. 410 от ГПК- 22.02.2023г., до окончателното ѝ изплащане, за които суми е издадена заповед за изпълнение №535/22.02.2023г по ч. гр.д.№994/2023г. по описа на ПЛРС.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.1, вр. ал.8 от ГПК, И. А. М., ЕГН*****, с постоянен адрес ***, ***, и М. А. М., ЕГН*****, с постоянен адрес ***, ***, **ДА ЗАПЛАТЯТ СОЛИДАРНО НА “ТОПЛОФИКАЦИЯ- ПЛЕВЕН” ЕАД**, гр. Плевен, ЕИК ***, представлявано от Й.В., със седалище и адрес на управление гр.Плевен, ул.”Източна индустриална зона”, №128, сумата от **1055лв.- разноси** в настоящето производство и сумата от **75лв. разноси** по ч. гр.д.№ 994/2023г. по описа на ПЛРС.

Решението може да обжалвано с въззивна жалба, в двуседмичен срок от съобщението до страните, пред ПЛОС.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____